

Marissa Widdison

Kyrkans tidningar
Baserad på en sann berättelse

”Jag längtar så till templet, en dag ska jag gå dit” (se Barnens sångbok, s. 99).

Gioele och Michele stirrade på byggplatsen på andra sidan gatan. De såg en massa stålbalkar och lager av cement.

”Det ser inte riktigt ut som ett tempel än”, sa Gioele.

”Men en dag gör det det”, svarade Michele.

Det här var första gången bröderna såg platsen där Roms tempel höll på att byggas. Nu behövde de och deras familj åka hela vägen till Schweiz för att besöka ett tempel. Men det skulle bara ta 30 minuter att åka till det nya templet!

Michele och Gioele såg på när de stora gula gräv-maskinerna flyttade på jordhögar.

Att se Roms tempel VÄXA

”Jag tror att spirorna ska vara där”, sa Michele och pekade på en plats framför byggnaden.

Gioele nickade. ”Titta! Pappa kommer”, sa han. Deras pappa hade sina vanliga arbetskläder på sig – kyrkkärl med en vit skyddshjälm. Han arbetade som elingenjör i templet. De tyckte om att höra vad han arbetade på varje dag. En dag, till exempel, berättade han att statyn av Kristus hade kommit. En annan gång berättade han om dopbassängen.

Den kvällen såg Michele till att han bad en bön och tackade sin himmelske Fader för templet. Det kändes varmt inombords när han bad om det.

Veckorna gick. De böjda tempelväggarna var täckta av tålig sten och två höga spiror sträckte sig mot himlen. Ett litet besökscenter byggdes i närheten. Ibland gick Gioele och Michele dit och tryckte ansiktena mot fönstret för att se vad som hade förändrats.

Så en dag fick de en glad överraskning.

”Skulle ni tycka om att se när statyn av ängeln Moroni sätts fast överst på templet?” frågade mamma. Alla byggarbetarnas familjer hade inbjudits att komma och titta.

Gioele och Michele kunde knappt tro det. De tyckte det var så spännande!

Nästa dag satte de på sig vita skjortor och slipsar. De gick runt templet med de andra familjerna. De fick till och med ta en bild med den gyllene ängeln Moroni. Den var jättestor!

Sedan började arbetarna flytta på statyn. Gioele såg den stora kranen försiktigt lyfta ängeln Moroni längst upp på en av spirorna. En drönare surrade omkring och filmade. Det var så coolt!

Gioele tänkte på alla som skulle lära sig mer om kyrkan när de besökte tempelområdet. Han tänkte på att så många skulle gifta sig där och hur andra skulle döpas för personer som har dött.

”Nu ser det ut som ett tempel”, sa han till sin bror. Michele log och nickade.

Bröderna var glada. Det kändes spännande att de snart skulle få gå in i templet. Deras vittnesbörd växte i takt med byggnaden. ●

Roms tempel invigs veckan den 10-12 mars!

